

क्रान्तियोति

आध्यात्मिक तथा नैतिक जागृतिका लागि समर्पित

वर्ष : १६ अंक : ०६

मासिक

२०७२ पौष

सकारात्मक चिन्तन

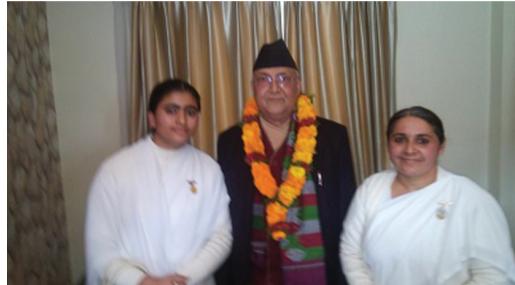
क्र. ब्रह्माकुमार रामलखन, आबुरोड

श्रेष्ठतम पुरुषार्थका लागि जागौं, उठौं र दौडौं । जीवनलाई पुनः ईश्वरीय मूल्यका आधारमा सर्वोच्च बनाओं । साहसका साथ पुरुषार्थमा अगाडि बढौं भने सफलताले कदम चुम्नसक्छ । निकट भविष्यमा सत्ययुगी संसारको आगमन हुँदैछ जहाँ सत्य, शान्ति र अनन्दको अचल भण्डार प्राप्त हुन्छ । यहाँ त दुःख अशान्तिमा अल्फइरहनु पर्दछ तर वहाँ सत्यको जय-जयकार भइरहनाले कुनै वेदनाको सम्भावना हुँदैन । यस्तो जीवन पाउनका लागि अन्तर्मुखताको गुफामा बसेर, ज्ञान-योगको प्वाँखद्वारा उडौं, सद्गुणलाई समेटी राखौं । पवित्रता, सुख शान्तिको सिंहासनमा विराजमान रहनका लागि प्रभु स्मृतिमा मनको तारलाई जोडिराखौं । आध्यात्मिकतामा सबै कर्मलाई बाँध्दै जानु छ । त्यसैले ईश्वरीय मूल्यद्वारा स्वतः भरपुर हुनुपर्छ ।

हामै मनको मलिनता, दुर्बलता र लालचले हामीलाई गिराउँदछ । प्रचण्ड पुरुषार्थका लागि कम्पर क्सेर लाग्नाले मुक्त हुन सकिन्छ । निर्भयतासँग कदम बढाउनका लागि स्वतन्त्रता एकदम आवश्यक हुन्छ । सागरको मूल धारमा डगमगाइरहेको जीवनरूपी नाउलाई पार लगाउन पूर्ण समर्थ बन्न छ । परमात्माले अखुट भण्डारको द्वार खुल्ला राख्नुभएको छ । विकारको बन्धनलाई तोडेरमात्र हामी मनले चाहेको जस्तो प्राप्ति गर्न सक्छौं । असम्भवलाई सम्भव गरेर देखाउनेहरूसँग सफलता आफै आउँदछ । पात्रताको सत्परिणाम लिनका लागि हामी आत्मामा विकासका सम्पूर्ण सम्भावनाहरू छन् । प्रयत्न र सतत पुरुषार्थद्वारा हामीले नै विजयको भण्डालाई उच्च शिखरमा लहराउन सक्छौं । विकारबाट मुख मोडनेबित्तिकै जीवनमा खुशीका फूल फकिन थाल्दछन् । सांसारिक भट्काइबाट छुटकारा पाउनेबित्तिकै हाम्रो सात्त्विक सौन्दर्य प्रस्फुटन हुन थाल्दछन् ।

राम्रो हुन्छ सबै कुरा राम्रो, राम्रो भए यदि अन्तर्मन शुभ मनमाथि आधारित वाणी, कर्ममा पनि राम्रोपन ।

अति आधुनिक देशहरूमा आधाभन्दा पनि बढी जनसंख्या तनावजन्य बिमारीमा फँसेका हुन्छन् । यस्ता मानिसहरूको ओइलाएको चेहराबाट बेचैन र अत्तालिएको अवस्था स्पष्ट देखिन्छ । कोही दबावबाट चिन्तित छ भने कोही कुनै काम

रत्ननगर, टाँडी : सम्माननीय प्रधानमन्त्री के.पी शर्मा ओलीलाई ईश्वरीय सौगात प्रदान गरेपश्चात् ब्रह्माकुमारी शर्मिला एवं ब्रह्माकुमारी श्री लक्ष्मी ।

काठमाडौं : “तनावमुक्त जीवन तथा सकारात्मक जीवन शैली” कार्यशाला गोष्ठीको उद्घाटन गर्नुहुँदै माननीय सभासद् जनक राज जोशी, प्रशिक्षक रामसिंह ऐर, पूर्व ए.आइ.जी. श्याम सिंह थापा, डा.विनोदमान श्रेष्ठ तथा ब्र. कु. गंगा ।

हेटोडा : चिल्डन पार्कमा E-Library को उद्घाटन गर्नुहुँदै माननीय सभासद् अनन्त पौडेल, NRNA का युरोपियन को-अर्डिनेटर सोम सापकोटा, एस.एस.पी. रमेश खरेल, ब्रह्माकुमार रामसिंह, ब्रह्माकुमारी सुशीला दिदी, ब्रह्माकुमारी विष्णु तथा अन्य ।

पर्सा, चितवन : स्व-सशक्तीकरण एवं स्वस्थ जीवनशैली कार्यक्रमको उद्घाटन गर्नुहुँदै वरिष्ठ समाजसेवी राजेन्द्र बुल्कोटी, पर्सा उ.वा.संघका अध्यक्ष गुणराज श्रेष्ठ, ब्रह्माकुमारी लक्ष्मी दिदी, ब्र.कु. सुनिता, प्रशिक्षक ब्र.कु. एल.पी. पोखेल, समाजसेवी लक्ष्मण निरौला तथा अन्य ।

नपाएर चिन्तित छ । कोही कुनै फ्याक्ट्रीमा ताला बन्दी लागेकाले दुःखी छन् भने कोही पारिवारिक माहौललाई देखेर उद्धिग्न छन् । कोही सपनाका भवन तोडिएको देखेर आधा बिमारी हुन्छन् । कोही हीन भावनाका कारण चिन्ता शोकको बोझ उठाएर हिँडिरहन्छन् । वैज्ञानिक विश्लेषणद्वारा ज्ञात हुन्छ— स्वाभाविक सन्तुलन डगमगाएका कारण नै शारीरिक वा मानसिक बिमारीहरू उत्पन्न हुन्छन् ।

हरेक चुनौतीको सामना गर्नका लागि एकान्त, शान्त स्थितिमा निर्णय लिनु राम्रो हुन्छ । दिलको धड्कन बढेका बेला तपाईंको मुख मुद्रा वा स्वास्थ्यबाट हैरान भएको स्वतः देखिन्छ । तन्त्रमा अत्यधिक दबाव परिहनाले कुनै पनि अंगद्वारा कुनै ठूलो कार्य, सुचारू रीतिले गर्न सकिन्दैन । शारीरिक मानसिकको साथै आध्यात्मिक रूपले रुण रहने भएकाले नै अन्सर, उच्च रक्तचाप, गाँठ, पहेले रोग, मधुमेहमात्र होइन, हृदय रोग, क्यान्सर, किड्नी, एड्सजस्ता ज्यान लिने खालका बिमारीहरू उत्पन्न हुँदै जान्छन् । पहिले-पहिले मानिस निश्चिन्त बनेर कार्यलाई कुशल तरिकाले गर्ने भएकाले खुशी रहन्ये तर अहिले त अनेक बाध्यता र हेल्चेक्याईका कारण कमजोर बनेका छन् ।

जसरी फूलमा पुतली, मौरी खेलिरहन्छन् त्यसरी नै सकारात्मक वृत्तिले भरपूर हुने बित्तिकै हाम्रो सात्त्विक सौन्दर्य स्वतः प्रकट हुँदै जान्छ । उब्जाउ भूमिमा बीज रोप्नाले सहजै फल दिन थाल्दछ । अन्तस्थलमा छिपेको दैवी शक्ति सदा जागरूक रहने भएकाले स्वतः परिपक्व बनेर, असाधारण कार्य गर्दै जान्छ । आध्यात्मिक साधनाद्वारा नै पुरुषार्थको श्रेष्ठतम उचाइलाई छुन सकिन्छ ।

अभावग्रस्त मानिसहरू समस्या बन्दैन् तर धनवान्- राजनीतिज्ञ कथाकारहरू आफैले आफ्नो कूर्सीको गलत प्रयोग गर्दछन् । साधनसम्पन्न मानिस पतनतर्फ गएका कारण नै समाजमा गरिबी, रुणता, असुरक्षाजस्ता दुर्बलता बढ्दै गएका हुन् । अध्यात्म प्रेमी मानिसलाई जति महाविनाशका सम्भावनाहरू देखिन्छ त्यसबाट हजार गुणा धेरै उज्ज्वल भविष्यको सुखद नजर देखापर्दछ । साधन सामग्रीहरूको पर्याप्तताद्वारा मात्र २१औं सदीको भविष्य उज्ज्वल हुँदैन । यसका लागि त मानवको पवित्रता र प्रखरताद्वारा नै हामी संसारको

पृष्ठ संख्या ७—

शिव भगवानुवाच

हेकमा लुन आफ्नो मूल संस्कार छ, उसलाई स्वभाव (नेचर) भन्दै, उसले समय समयमा उन्नति गर्नमा बाधा पार्छ, त्यो मूल संस्कारलाई परिवर्तन गर्ने उदाहरण स्वच्छ बन, तब सम्पूर्ण विश्वको परिवर्तन हुन्छ। अब यस्तो परिवर्तन गर उसले गर्दा कस्तैले पनि यो वर्णन नगरेस्थ - यिनको यो संस्कार त शुल्देखि जै छ। जब प्रतिशतमा, अंशमात्र पनि पुटानो संस्कार देखिँदैन, वर्णन हुँदैन तब अनिन्द - यिनी सम्पूर्ण परिवर्तनको उदाहरण स्वच्छ पहुँच।

सम्पादकीय

अपेक्षा र मानसिक स्वतन्त्रता

आफूसँग भएको सुन्दर पर्खेटाका कारण, निर्चिन्तपूर्वक विश्राम गर्दछ पक्षी डालीमा। आफूसँग हुनुको फाइदा लिन्छ, उडान भरिरहेको पक्षीले सरभवतः आफ्नो पर्खेटालाई पूर्णतया समृतिमा राखेको हुन्छ। उसलाई समृति र कहिले-काहीं विस्मृतिको व्यथाले सताउँदैन। बचपनमा अति तीक्ष्ण र वृद्ध अवस्थामा अलि कम भनेर उसलाई बहाना बनाउन आउँदैन र त ऊ पूर्णतया स्वतन्त्र छ, खुल्ला गरानमा।

अनि, बुढेस कालमा सहाराको आवश्यकता पर्दछ भनेर जन्माइएका सञ्जानसँग अपेक्षा पनि राखेको हुँदैन, विरामी पर्छु कि भनेर विमा जराएर वा लुकाएर बैंकमा रकम संग्रह नगरेकै कारण मानिसलाई जस्तो घरी घरी अस्पताल पनि धाउन नपरेको होला।

प्रकृतिले दिएको सुन्दर एकजोर वस्त्र नै उसका लागि पर्याप्त छ र त, दिनहुँ कपडाको लफडाले पनि सताउँदैन उसलाई। आहा....कति सुन्दर स्वतन्त्रता !

न घर न त घडेरी। फ़गत आनन्दै आनन्द ।

अर्कार्तार्फ अनुपम नगूना, सर्वोत्कृष्ट रचना, चेतनाको शिखर महामानव, अपेक्षाको भुमिरीमा रुमलिलएको छ। पाइला पाइलामा नाफा र घाटाको घनचक्करमा जीवनलाई हिसाब किताबको कितामा बाँडेको छ। पलपल सरभौतामा जीवनलाई साठिरहेको छ। विवस मानव। उफ !

कसैसँग अपेक्षा राख्नुस, आवश्यकता पूरा हुनसक्छ। सापेक्षतामा अहिएको छ समाज। सबैकुरा सबैसँग परिपूर्ण त हुँदैन। अन्तरंग हो यो दुनियाँ। अन्तरसरबनिधित हुनुपर्छ। जीवन र समाज एकाङ्गी रहन सक्दैन। यो सत्यता सँगसँगै अपेक्षाले मानसिक स्वतन्त्रतालाई भने बन्धक राखिदिने गर्दछ। अनायास अपेक्षाले उपेक्षालाई सँगसँगै भरपोषण पनि गर्न थाल्दछ।

मानसिक स्वतन्त्रतालाई जीवनको आधार बनाउन चाहेका साधकलाई अत्यन्त खबरदारी अपनाउनु पर्ने हुन्छ। अपेक्षालाई पूरा गरेर मानसिक बन्धी बनाउन उत्कण्ठा राख्नेहरूको हुल सक्रिय छ यहाँ। लगानी गरिदिन्छ तपाईंका लागि। यस्तो लाभ जगतमा तपाईंमात्र यस्तो विश्वासिलो र भरपर्दो मानिस हुनुहुन्छ जसका लागि शंकाको नजरले हेर्नुपर्ने कुनै आवश्यकता नै छैन। यो विश्वासको घुमाउरो घुर्ती हो जतिबेला जीवनको गाडी पछि फर्कनै सक्दैन, जत दायाँ-बायाँ नै गर्न सक्छ। एकोहोरिन्छ राज र बुद्धि। सहज अपेक्षा प्रतीत हुन्छ। हुन्छ पनि केही समयका लागि। कालान्तरमा लगानीको प्रतिफल बुझाउन खोजदा राज यति बन्धक बनिसकेको हुन्छ अब उसमित्रको स्वतन्त्रता फ़गत मुक्तदर्शक बन्न थाल्दछ।

यसैले पनि होला विश्वासिलो मानिस नपाएर नै मानिसहरू गूर्तिको पूजा गर्ने गर्दछन्। उसले नचाहेर पनि खाइदिनु पर्ने हुँच, धन सम्पति स्वीकार गरिदिनुपर्ने हुन्छ। मूर्ति अपेक्षातीत छ। चाहाँदैन त्यो मूर्तिले, र त मानिसहरू श्रद्धा र समर्पण गर्छन्। मूर्ति किन्न परे पनि पछि पर्देनन् र किनेको मूर्तिसँग अहोरात्र

सच्चा नाता पैल्याओ

परमात्माले चुनेका सुन्दर फूल हुँ, निमित्तहरूले ज्ञानको सुवास छैदेछन्।

शिवबाबासँगको अगाध प्रेमले संसारभरि, रुहानी रङ्ग भईदेछन्।

धरालाई स्वर्ग बनाउने महान् कार्यमा, यिनीहरू निरन्तर जुटि रहेछन्।

चिनाएर पारलौकिक पिता सबैलाई, एकताको बिगुल फुकि रहेछन्।

सुन्दर संसारको निर्माण गर्न सृष्टिकर्ताले, यी चैतन्य देवी रोजेको छ।

ठीक ठाउँमा सुन्दर फूल सजाउन ऊ आफैले, कल्पौदेखि खोजेको छ।

सिकाएर दैवी गुण ब्रह्माकुमारीद्वारा सबैलाई, सतमार्गमा मोडेको छ।

निरन्तर परमात्माले हामीसँग, अलौकिक सम्बन्ध जोडेको छ।

ब्रह्माकुमारीका अनमोल बोल र संकल्प, अब प्रत्यक्ष हुई छन्।

गराउनुपर्छ सफल रुद्र यज्ञमा हामीले, आफ्नो तन, मन र धन।

सौभाग्यको समय छ, मित्र उठ अब, यो धर्तीका हर एक जन।

सृष्टि परिवर्तनको शुभ घडीमा परमात्मामा, लगाऊ सधै आफ्नो मन।

दैवी दुनियाँ निर्माणका निमित्तहरूलाई प्यारा मित्र, हामी सबैले सगाई।

भगवानुवाच छ- यो पवित्र सतमार्गमा विश्वका, सबै धर्महरू एक हौआै।

धार्मिक सहिष्णुतामा एक भएर अब, एकताको ज्योति फैलाई।

सबै आत्माका पिता शिवबाबा चिनेर सबैसँग, सच्चा नाता पैलाई।

- रामकाजी सिंगरा, बारा

मिख मागिरहन्छ मानिस, धन र शानितको।

परमात्मा शिवबाबा भन्नुहुन्छ- माग्नुभन्दा मर्वु वेश। हजार भुजा भएका परमात्मा जसले मनुष्यलाई सम्पूर्ण शक्तिप्रदान गरिसक्नु भाको हुन्छ। आफू समान सरपन्न बनाएर यस धरामा राज गर्न पठाउनुभएको छ, सत्यतालाई बिर्सियो मनुवाले।

समय पुनः दोहोरिएको छ। फ़गत धरामा परमात्माको विशेष भुमिका चलिरहेको छ। उहाँ भन्नुहुन्छ- मेरो भरपुर प्रयोग जार। स्वतन्त्रताको उडान भर। पलप्रतिपल आफू सम्पूर्ण शक्ति सरपन्न भएको, ईश्वरीय पालनामा भरपुर भएको र सबै कुरा समयानुकूल घटित भइरहेको सत्यतालाई मनमा स्थापित नै गरिदेउ।

स्मरणले शक्तिलाई आह्वान गर्दछ र जीवन शक्तिशाली बन्ने कडीमा अगाडि बढ्न थाल्दछ। सर्वशक्तिमान् परमात्मको साथ र हातले जीवन क्षितिजलाई अझ फराकिलो बनाउने कुरामा कुनै सन्देह रहन्दैन।

दोहो-न्याइरहुँ परमात्माले मलाई जे जति दिनुपर्ने हो, दिइने सक्नु भएको छ। म आफैमा भरपुर छु। शक्तिले शक्तिलाई नै आफूतिर आह्वान गर्ने गर्दछ यस सत्यतालाई स्वीकार गरौं।

साधकको यस्तो अवस्था होस, आवाजमै नआइक्नै सानिध्यमा रहनेले मनको आवश्यकतालाई महसुस गर्न सकोस, दिनेलाई दिन पाएकोमा गौरव लागोस, पाउनेलाई आफ्नो कर्तव्यको बोध होस, आहा ! कति मीठो संगम, मानसिक स्वतन्त्रता।

जगतका पक्षी, हे हामी माजव, आफ्नो पर्खेटाको शक्तिलाई विश्वास गरौं। पुरै निर्भर हुँदा कतै मविकएको अवस्था हुनसक्छ, डालीको। कतै पर्खेटा खुल्दा अति ढिलो नभइसकोस।

होसियार ! गोगाई र बोलाई सापेक्ष कुरा हुन्।

- ब्रह्माकुमार विजयराज सिंग्देल

श्रेष्ठ पुष्टिषार्थमा थकावट आउनु- यो पनि आलस्यको निश्चानी हो।

शिवबाबा

इच्छा शक्ति र मानसिक वित्तन शक्तिद्वारा सफलता

ब्रह्माकुमार रामांशुष्ठु डेर, काठमाण्डौ

सगरमाथाको चुचुरोमा चढन लक्ष्य राख्ने व्यक्तिले त्योभन्दा पूर्व प्रशस्त अभ्यास गर्नु जरुरी हुन्छ तथा त्यो सर्वोच्च शिखरमा चढन कस्तो पोसाक, जुता तथा अन्य कठिपय आवश्यक उपकरण प्रयोग र परिचालनको विधि सिक्नु पर्दछ तथा भित्री मनमा भने म अवश्य पनि सफल हुन्छु भन्ने दृढता कायम राख्नु पर्दछ ।

निर्धारित लक्ष्यको पूर्ण सफलताका लागि एकलै दृढ़इच्छा शक्ति मात्रै आफैमा पूर्ण हुन सक्दैन साथै त्यसलाई सहज गर्न व्यक्तिसंग दृश्यावलोकन शक्ति अर्थात् (visualization power) हुनु अति जरुरी छ । जस्तो एउटा फ्याक्ट्रीको निर्माण कार्यको मास्टर प्लानसंगै भविष्यको लोगो (logo) अर्थात् चित्र तैयार गरिन्छ । एउटा विशिष्ट चित्र मार्फत कुन वस्तुको उत्पादन गर्ने फ्याक्ट्री हो चित्र मार्फत उत्पादन भइरहेको चित्र चित्रण गरिन्छ ।

जबकि त्यो कार्यले प्राक्टिकल स्वरूप पाउन अझै बाँकी नै हुन्छ, तर त्यसको लोगोलाई निरन्तर हेर्नाले मानिसको मन मस्तिष्कमा सकारात्मक प्रभाव पर्दछ । भित्री मन, बुद्धि

तथा स्मृतिमा तिरोहित रहेको ताकतलाई संयुक्त रूपमा कार्य सम्पन्न गर्नका लागि केन्द्रीकृत गरिन्छ । अर्थात् मन जसले संकल्प उत्पन्न गर्ने इच्छा शक्ति पैदा गर्ने काम गरेको त्यसको आफ्नो बल हुन्छ भने बुद्धि जसलाई पर्यायवाची शब्दमा बुद्धिरूपी नेत्र भनिन्छ त्यसले भविष्यको निर्धारित लक्ष्यलाई चित्रका रूपमा निरन्तर दृश्यावलोकन (visualize) गर्ने गर्दछ । यसरी मन र बुद्धिको शक्ति विशेष लक्ष्यका लागि संयुक्त सहकार्यमा केन्द्रित हुँदा क्षमता तीन गुणा वृद्धि हुन पुगदछ । खोज अनुसन्धानबाट के सिद्ध भएको छ भने दृश्यावलोकन शक्ति (Visualization power), इच्छा शक्ति (will power) भन्दा दुई गुणाले बढी शक्तिशाली हुन्छ । त्यसैले आधुनिक प्रशिक्षण पद्धतिमा मानिसलाई कुनै पनि क्षेत्रमा सफलता दिलाउनु छ भने दृश्यावलोकन शक्ति, इच्छा शक्तिलाई प्रयोग गर्ने बारे उत्पेरणा सहित प्रशिक्षण दिने कार्य हुने गरेको छ ।

बाह्य क्षेत्रको उपलब्धीका लागि आज भोलि मानिसले यी दुवै विशेषतालाई प्रयोग गरी तत्-तत् क्षेत्रमा प्रशस्त सफलता प्राप्त गरी आफ्नो, अर्थिक, भौतिक, पेशागत तथा बौद्धिक स्तरलाई वृद्धि गर्ने र समृद्ध पार्न सकेका छन् । तर अति महत्त्वपूर्ण कुरा के भने चिरकाल अर्थात् जन्मजन्मान्तरको सफलता र प्राप्तिका लागि आध्यात्मिक विधामा पनि यी विशेषताहरू प्रयोग हुनसके यसले अद्वितीय उपलब्धी र सफलता प्राप्त गराउने छ ।

प्रजापिता ब्रह्माकुमारी ईश्वरीय विश्व विद्यालय अन्तर्राष्ट्रिय आध्यात्मिक संस्थाका साकार संस्थापक प्रजापिता ब्रह्माबाबा जसलाई परमात्मा, निराकार शिवले नयाँ सृष्टिको रचनाका लागि आफ्नो माध्यम बनाउनुभयो । उहाँ वास्तवमा महान् दूरदृष्टि हुनुहुन्थ्यो । जसले ज्ञानको स्पष्टीकरणबाट आफ्नो दृढ़इच्छा शक्तिलाई सुदृढ बनाउनका अतिरिक्त दृश्यावलोकन शक्ति को पनि पूर्ण प्रयोग गर्नुभयो । ब्रह्मा बाबालाई ज्ञान मार्फत परमात्माले नरबाट नारायण बन्ने मानव उपलब्धीको सर्वोच्च पदको लक्ष्य दिनु भएको थियो । उहाँले त्यसका लागि निरन्तर दृढ़इच्छा शक्तिका साथ श्री नारायणको चित्रलाई निरन्तर दृश्यावलोकन गरी तद्बनुसारको गुण, विशेषता, आचरण, कला, शक्ति र मूल्यहरूलाई जीवनमा धारण गर्नु भयो तथा निरन्तर लक्ष्यको चित्रलाई आफ्नो बुद्धिमत्ता दृश्यावलोकन गरी आफूलाई मन-मस्तिष्मा राख्ने नारायणी

पृष्ठ संख्या ६

अध्यात्म-विज्ञान

कुनै पनि क्षेत्रमा आफूले निधारण गरेको लक्ष्य र उद्देश्यमा व्यक्ति पूर्ण रूपमा सफलता प्राप्त गर्न चाहन्छ । आफूले अङ्गीकार गरेको कार्यप्रति व्यक्ति स्फूर्त, सचेत र लगानशील रही निरन्तर परिश्रम र मेहेनत गरिरहन्छ । कुनै पनि महान् लक्ष्यको उपलब्धी जादूको छडी भै हुन सक्दैन । इतिहास कालमा भएका र वर्तमान युगका प्रेरणादायी व्यक्तित्व (inspiring personalities) को जीवन गाथाबाट हामीले यही पाठ सिक्छौं कि उहाँहरूले सफलताको शिखर चुम्नुपूर्व प्रशस्त समय, सोच र शक्तिको लगानीका साथ आफूलाई समर्पण गरको पाइन्छ । साथै लक्ष्य उपलब्धीका दौरान उहाँहरूले सयकडौ-हजारौं बाधा, व्यवधान, वैर, विरोध तथा अन्य समस्याहरूको सामना गर्नु परेको दखिन्छ । सफल र प्रेरणादायी विभूतिहरूको अनुपम विशेषता नै हो कठिनभन्दा कठिन परिस्थिति र समस्याहरूप्रति पनि सकारात्मक दृष्टिकोण राखी सहज रूपमा स्वीकार गर्दै धैर्य, संयम र निर्भयताका साथ पास गर्नु । उहाँहरूले विपत्तिका बेला कति पनि नअतितिक्तन शालीनता पूर्वक प्रत्येक प्रतिकुल अवस्थालाई विजय प्राप्त गरेको पाइन्छ ।

सफलताको सिद्धि प्राप्तिभन्दा पूर्व अनेकौं असफलताहरूलाई समेत सामना गर्नुपर्ने हुनसक्छ । ग्यारान्टी हुँदैन कि व्यक्ति एकै पटकको दौडमा नै सफलता प्राप्त गर्दछ । मानिसका लागि असफलताको बेला अति दुःखद क्षण हुने गर्दछ । तर असफलतामा समेत सकारात्मक सोच राख्न सकेको खण्डमा मानिसको लगानशीलता र प्रयत्न गर्ने कार्यमा आलस्य र नैराश्यता आउन सक्दैन । ऊ रुचीपूर्वक आफ्नो लक्ष्यमा निरन्तर क्रियाशील रहन्छ । यसका लागि व्यक्तिमा अदम्य साहस तथा आशावादी मनस्थितिको खाँचो पर्दछ । हिम्मत, हौसला, रुची, मानिसलाई अथक रूपमा अग्रगति प्रदान गर्ने उच्च र विशिष्ट गुणका रूपमा लिन सकिन्छ । यस्ता गुणहरूलाई आधार बनाएर, लक्ष्य प्राप्तिमा संलग्न व्यक्तिले निश्चित रूपमा एक दिन सफलतालाई प्राप्त गर्दछ तै । ठोस आत्मविश्वास र सम्भाव्य शक्तिले गुप्त रूपमा कार्य गरिरहेको हुन्छ । अर्थात् चेतन मनले पूर्ण विश्वासका साथ अर्ध चेतन मनलाई प्रोग्राम र लक्ष्य दिएको खण्डमा त्यसलाई प्राप्त गर्न अवचेतन मनले अद्भूत रूपमा कार्य गर्दछ ।

कुनै पनि कार्य गर्न सर्व प्रथम इच्छा नै हुनु पर्दछ । त्यो पनि सामान्य रूपमा इच्छामात्रै नभएर दृढ़ इच्छा हुनु जरुरी छ । जस्तो भनिन्छ— जहाँ इच्छा त्यहाँ उपाय (way) अवश्य प्राप्त हुन्छ । आफूले चाहना गरेको लक्ष्यमा कहाँ कै शंका, उप-शंका भएको अवस्थामा एकाग्रता भंग हुन्छ र जुन तेज गतिमा अन्तर शक्तिले काम गर्नु पर्ने हो गर्न सक्दैन । तसर्थ: पूर्ण रूपमा इच्छा शक्तिलाई अंगद समान अचल, अडोल, स्थिर राख्नु पर्दछ । अलिकति मात्रै पनि दुविधा हुनाले सफलताको मार्गमा ठूलो प्रभाव पर्न जान्छ । कार्यान्वयन पक्षभन्दा पनि प्रथमतः दृढमनोबल सशक्त हुनु जरुरी हुन्छ, इच्छा शक्ति मात्रैले पनि हुँदैन । आवश्यक कार्यान्वयन र रणनीतिको पनि व्यवस्थापन हुनु पर्दछ ।

पुष्टानो काठ, पुष्टानो लेखक द पुष्टानो साथी भटपर्दो हुन्छ ।

— फ्रासिस बेकन

स्वास्थ्य रहस्य

HEALTH

केरा फल नै रोगसँग युद्ध गर्ने योद्धा हो । यसबाट मस्तिष्कलाई सेरोटेनिन तत्त्व मिल्दछ । मानसिक रूपबाट हैरान भएका व्यक्तिहरूको मस्तिष्कमा सेरोटेनिनको कमी हुन्छ । केरामा यो कमीलाई पूरा गर्ने क्षमता हुन्छ ।

केराले मोटोपन बढाउदैन । केरामा सोडियन धेरै कम हुन्छ । कोलेस्ट्रोल त बिलकुलै हुँदैन । अतः यसैले डाइटिंग गर्नेहरूले यसको सेवन गर्न सकिन्छ । केरामा आवश्यक पोटासियम हुन्छ जुन उच्च रक्तचापको नियन्त्रण गर्न तथा अन्य हृदय रोगमा फाइदाजनक हुन्छ । केराको क्यालिसयमले आँतको सफाइ गर्नमा अत्यन्त प्रभावकारी भूमिका खेल्दछ ।

केराको नियमित सेवनले अनिद्रा र कब्जियतलाई हटाई पिसाब पोल्नेमा पनि ठीक गर्दछ । यसले अतिसार, आँत र कुप्त तथा हृदयरोगको प्राकृतिक उपचार गर्दछ । यो सजिलै पच्छ, अतः यसले वायु विकार उत्पन्न गर्दैन । केरा शीतल, पौष्टिक, बलवर्धक, कान्तिवर्धक, मधुर, स्तिरध, वातपित्तनाशक र कफकारक हुन्छ । यसले तृष्णा एवं दाहलाई ठीक गर्दछ ।

केरा पौष्टिक तत्त्वहरूले भरपूर रहन्छ । हरियो केरामा स्टार्च पर्याप्त मात्रा (६४-७४ प्रतिशत)मा तथा शर्करा कम (२%) रहन्छ, तर पाकेपछि स्टार्च शर्करा (७-२५%) सम्म बढ्दछ । पाकेको केरामा एमाइल एसिटेट तत्त्वको कारण गन्ध आउँछ । काँचो केरामा क्लोरोफिन हुने भएकाले हरियो हुन्छ । तर पाकेपछि इन्जाइमको क्रियाले जैन्थोफिल तथा क्यारोटिन नामक पहेलो रसायनमा बदलिन्छ ।

पाकेको केरामा ७०% पानी, १.२ % प्रोटीन, ०.२ % बोसो, २२-२५ % शर्करा तथा १ % रेसा हुन्छ । यसमा क्यालिसयम १७ मिलिग्राम, फोस्फोरस ३६ मिलिग्राम तथा फलाम ०.९ मिलिग्राम प्रति ग्राम पाइन्छ । यसमा भिटामिन 'ए' ४३० मिलिग्राम, थायमिन ०.०६ मिलिग्राम राइबोफ्लोबिन ०.०६ मिलिग्राम, नायसिन ०.६ मिलिग्राम तथा भिटामिन 'सी' १० मिलिग्राम प्रति १०० ग्राममा हुन्छ । सय ग्राम केरामा ९९ क्यालोरी ऊर्जा पाइन्छ ।

केराको बोकाको भिटपटि भिटामिन 'सी' हुन्छ, जुन केरा पाकेपछि त्यसको गुदीमा जान्छ, बोको पातलो हुँदै जान्छ ।

पाकेको केरा चिसो, रुचिकर, गुलियो, स्वादिलो, पौष्टिकारक, रक्तविकारनाशक, पथरी, रक्तपित्तलाई कम गर्न सक्छ । यसले आँखालाई पनि फाइदा गर्दछ ।

केरा
(Banana)

केरामा फोस्फोरस बढी हुन्छ जसले मस्तिष्कलाई शक्ति प्रदान गर्दछ । केरामा प्रोटीन नामक एउटा पदार्थ हुन्छ जसले मललाई नरम बनाएर पेट साफ गर्दछ । केराको बोकाको भित्री भागको पातलो नरम रेशाले कब्जियतलाई टाढा राख्छ र आँखालाई ठीक गर्दछ ।

केरा क्षारधर्मी फल हुने भएकाले रगतको अम्लतालाई हटाई क्षारीयतलाई बढाउँछ । केराको सेवन गर्नाले बच्चाको वजन छिटै बढ्दछ । पाचन शक्तिलाई ठीक गर्दछ । धेरै भोक लाग्छ फलतः हृष्ट पुष्ट बन्न सकिन्छ ।

बच्चाहरूलाई दूधसँग केरा खुवाउनाले स्वास्थ्यवर्धक, पुष्टिकारक र सुपाच्य हुन्छ । यसमा धेरै मह मिसाएर खुवाउने हो भने संकामक रोगहरूले आक्रमण गर्दैनन् ।

बिहान खाजामा केरा खाएर दूध पिउनु सन्तुलित आहार मानिन्छ । यसबाट पित्तविकार नाश हुन्छ ।

केरा उच्च रक्तचापको नियन्त्रक हो । यो हृदयरोग, अतिसार र आँखाको प्राकृतिक औषधी हो । स्कर्वीमा पाकेको केरा नित्य सेवन रामबाण औषधी हो ।

यसले विजातीय पदार्थलाई रोक्दछ । दहीसँग केरा खानाले दस्त बन्द हुन्छ यसले आँतको प्रवाहमा आराम दिन्छ । यो एउटा मात्र यस्तो फल हो जुन पेटको जख्म रोगीहरूलाई दिन्छ । यसले अल्सरलाई पनि ठीक गर्दछ ।

मुखमा छाला छ भने केरा खानाले लाभ हुन्छ ।

पाकेको केरालाई मन्द आगोमा पकाएर नून, मरिच मिसाएर दमको रोगीलाई खुवाउनाले लाभ हुन्छ ।

पटक-पटक लघुसंका जानुपर्छ भने बार बार केरा खानु राम्रो हुन्छ । टाइफाइड ज्वरो कम भएपछि अलाइचीको धुलोसँग पाकेको केरा खुवाउँदा ठीक हुन्छ । यसबाट ज्वलाका कारण भएको दुर्बलता हट्दछ ।

पेटमा जलन छ भने पाकेको केरा खाओ । बिहान दूधमा पाकेको केरा सेवन गर्दा पुष्टिकारक एवं तृप्तिदायक आहार हुन्छ । दुल्लो व्यक्तिको ओजन बढाउन पनि यसले मदत गर्दछ ।

पाकेको केरा महमा मिसाएर बिहानै खानाले हृदय बलवान् बन्छ, मुटुको धड्कन, तथा मुटुको दुखाइमा लाभ हुन्छ ।

लगातार पाकेको केरा खानाले सुख्खा खाँसी, गलाको खराबीलाई ठीक गर्दछ । पाकेको केरा कृमी रोग नाशक हुन्छ । रक्त खराबी दूर भएर त्वचाको रोग नष्ट हुन्छ ।

हृष्ट्या शक्ति.....

नशामा मस्त राख्नुभयो । जसका कारण उहाँको वर्तमान जीवनमा भविष्य पदका लागि चाहिने सम्पूर्ण लक्षणहरू उजागर र प्रस्फुटन हुन पुगे । उहाँ सम्पूर्णता र सम्पन्नता प्राप्त गरी अव्यक्त फरिश्ता बन्नुभयो तथा भविष्यका लागि नारायण पद सुरक्षित राख्न सफल हुनुभयो ।

दृश्यावलोकन शक्ति, इच्छा शक्ति मानवको बाह्य सरोकार वा इन्द्रियजन्य ज्ञानको पहुँच होइन यो अन्तरमन र ज्ञान चक्षुसंग सम्बन्धको विषय हो जो बाहिर देखनमा आउँदैन तर भित्र-भित्र यसले दुरदृष्टा बनेर अनौठो कार्य गरिरहेको हुन्छ । यसै सन्दर्भमा पाठक वर्गमा विनम्र आग्रह के भने अहिले सत्य आध्यात्मिक ज्ञानका माध्यमबाट स्पष्ट भए अनुसार हामी मानव प्राणीका लागि परमात्माले नयाँ युग, सत्ययुगको भाग्य निर्माणको शुभअवसर प्रदान गर्नुभएको छ । अतः त्यसको लागि योग्य बनेर हकदार बन्नका लागि एक मूल्यनिष्ठ, गुणवान्, चरित्रवान् तथा सदाचारी व्यक्तित्व विकास गर्न दृढ़ संकल्प गर्नु जरुरी छ भने नयाँ दुनियाँको सुन्दर चित्रलाई निरन्तर (visualize) गरी स्वयंमा उमंग, उत्साह र उत्प्रेरणाका साथ शक्तिशाली स्थितिमा स्थित गर्नु छ । अखण्ड रूपमा दृढमनोबलका साथमा नयाँ दुनियाको दृश्यलाई (visualize) गर्नाले वर्तमान जीवनमा नै त्यस युगका लागि चाहिने दिव्य संस्कार र योग्यता-विशेषताले आफ्नो आत्मा भरपूर गर्न सक्छ । तसर्थ आध्यात्मिक उच्च उपलब्धीका लागि र भविष्य उच्च पदका लागि समेत आध्यात्मिक ज्ञान र राजयोगको अभ्यासद्वारा यी दुवै शक्तिको निरन्तर प्रयोग गरौँ ।

ढडेको ठाउँमा पाकेको केरालाई मलहमजस्तै गरेर लगाओँ ।

पाकेको केरामा आँटा मिसाएर पानीसँग घोलेर उमालेर सुनिएको ठाउँमा लगाउनाले सुनिएको बस्दछ ।

चोट परेको ठाउँमा केराको बोको लगाउनाले आराम मिल्दछ । घाउमा केराको पानी लगाएर पट्टी बाँधा घाउ छिटै भरिन्छ ।

बच्चाको माटो खाने बानी छ भने पाकेको केरामा मह मिसाएर प्रतिदिन खुवाउँदा माटो खाने आदत पनि रोकिन्छ साथै भित्र गएको माटो पनि बाहिर निस्कन्छ ।

बच्चाले सीसा आदि खायो भने केरा खुवाउनुपर्छ ।

रक्त मासी तथा आँउमा दिनमा तीन पटक केराको थामको रस दुई दुई चम्मच पिउँदा लाभ हुन्छ ।

केराको जड कृमिनाशक, पौष्टिक, भोक बढाउने, पत्थरी, आउँमा लाभकारी, मासिक धर्म शोधक, मधुमेह तथा कुप्त रोगलाई नाश गर्नेवाला हो ।

सामार : १५९२ आरोग्य- अंक

जस्तले स्पैश्बन्दा बढी पुण्य प्राप्त गर्दै त्यही व्यक्तिन धर्मको अधिकाई हुन्छ ।

- गौतम बुद्ध

सच्चा गीता - ६

सदा आत्मा स्वरूपमा स्थित रहनेको दृष्टिमा संसारका हरेक मनुष्य साथै जीवहरूलाई हैर्ने दृष्टिकोण समान हुन्छ तर गीताका एक पात्र अर्जुनको दृष्टि आत्मिक बन्न नसकेका कारण गीता २:४ देखि दसम्ममा अर्जुनको भाव दैहिक रहेको देखिन्छ । २:४ हरेकलाई आत्मा देखेले द्वेषसहितको युद्ध कदापि गर्दैन, भनौं कुनै युद्ध नै हुँदैन ।

२:५ श्रद्धेय अग्रज आत्माहरूसँग द्वेषयुक्त द्वन्द्वको स्थानमा भिक्षाटनको अन्नमा जीवन जिउनु श्रेय हुने त्यसमाथि रक्त रञ्जित स्थूल धनको उपभोगले आत्मा पनि भोगी बन्ने कुरा प्रष्ट्याएको छ ।

२:६ मानसिक तनाव (१:२८-३० गीता)को अवस्थाले अनिर्णयको बन्दी आत्मा स्थिति परिस्थितिसँग सामना वा सम्झौता गर्ने क्षमता ह्वास हुने कारण सामना गर्दा हार हुने वा विजयी बन्ने हो असमन्जस बन्दछ । जसकारण स्वजनप्रतिको मोहबाट जित हुन समर्थ नहुनु नै आत्माको अस्तित्वमा घात हुनु हो । हरेक देह स्वरूपमा रहनेलाई कल्पना नै नगरिएको परि स्थिति सामुन्ने आउँदा परिस्थितिलाई सामान्य बनाउन अति कठिन अनुभव हुन्छ ।

२:७ तनावी स्वभावले दोष सहितको मूढावस्थाले धर्म सम्मतको निश्चित कल्याणको श्रीमत भगवान्‌बाट अपेक्षा ।

२:८ इन्द्रिय सुख भोगले आत्मा निस्तेज र निर्बल बन्ने हो चाहे पृथ्वीको सम्पूर्ण राज्य भाग्य साथै स्वर्गको अधिपत्य प्राप्त नै किन नहोस् ।

गुडाकेशी आत्माले धर्म सम्मत दोषरहित रहन गीतामा पाएका श्री शिव भगवानुवाचका हरेक श्लोक राजयोगको माध्यमले गहन अध्ययन चिन्तनको आवश्यक ।

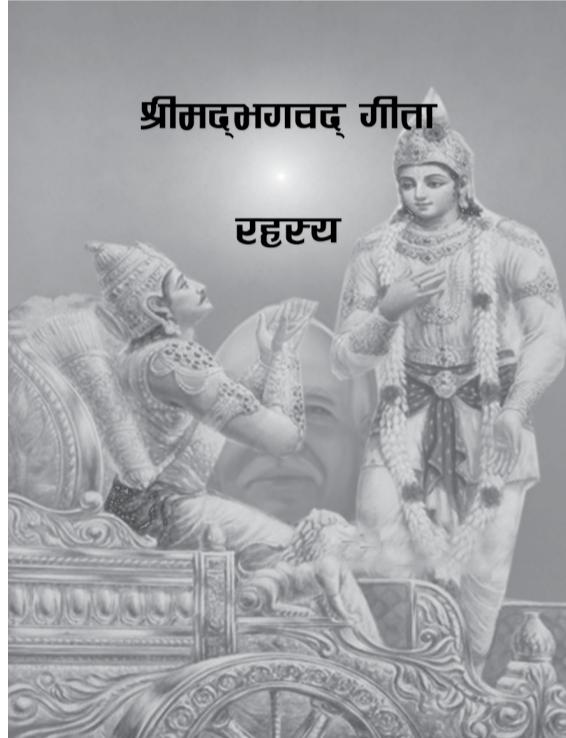
२:९६:

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ।

उभयोरपि दृष्टो...तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभी ॥

यस २:९६को पहिलो पदको पंक्तिलाई स्पष्ट बुझ्नाले गीताको सम्पूर्ण श्री भगवानुवाच श्लोकहरू स्पष्ट एवं छर्लङ्ग हुन जान्छन् । यसैले होला अगाडिका श्लोक (यसपछि आउने) हरूलाई अभ बुझाउने प्रयत्न गर्नुभएको छ भगवान्‌ले । संसाररूपी यस नाटकशालामा (मृत्युलोकमा) नै मानवले धर्मको क्षेत्रभित्र रहेर कर्म गर्ने हो त्यसैले यसलाई कुरु क्षेत्र भनिएको छ । पृथ्वीको परिधिभन्दा बाहिर (अन्तरिक्षमा) आफ्नो शरीर साथमै रहन्जेल पनि कर्मको कुनै अर्थ नै रहेदैन, शरीरको अवसानपछि त कर्म नै रहने भएन । यस असार संसारभित्र कर्म गर्ने क्रममा हरेक मानवको स्थिति गीता १:२८देखि ३०सम्मको लक्षणसँग कसैले जीवनभरि व्यहोरद्ध भने कोहीमध्ये कोहीमात्र त्यस लक्षणबाट मुक्त बन्दछ । जसले तत्त्वतः आत्मालाई जान्दछ, मान्दछ, आत्मरती बनी परमात्माको रतमा लाग्न अग्रसर हुन्छ, अन्यथा हरेक मानव शरीरलाई नै सबै ठीक वा षड्ग्रिपुरुषी

काम (वासना), क्रोध, लोभ, मोह, अहंकार र मत्सरमा नै रम्ने र ती विकारसामु घुँडा टेकी १:२८-३० का लक्षणमा अथवा मानसिक असन्तुलनमा रहन पुगदछ । तिनै लक्षणमा रहने हरेक मानवको लागि आत्यावश्यक हुन्छ सच्चा गीताको ज्ञान । यही सच्चा सत्य ज्ञानबाट नै ती षड्ग्रिपुरुष १:२८-३०को लक्षणबाट बिलकुल मुक्त बनी जीवनमुक्तिको अधिकारी आत्मा बन्दछ, ऊ नै मोक्ष प्राप्ति गर्न सक्षम पनि हुन्छ । यसको लागि भगवान्‌बाट गीताको सार वा तत्त्वतः पहिलो पाठ वा ज्ञान २:१६को नासतो विद्यते भावले असत (नाशवान्) भाव नविद्यतेलाई बुझाउँदछ— अर्थात् असत सत्ता विद्यमान छैन, नाशवान् ।

हरेक वस्तु, जीव, जुन हरपल परिवर्तनशील छन् अथवा सत्य जुन उत्पत्तिको साथ नाश (परिवर्तन)तर्फ अग्रसर हरेक असत् हुन्, सत्य शाश्वत होइनन् । यसैले शरीर (जीव)+आत्मा, जीव शरीर उत्पन्न हुने भएकाले नाशवान् वा असत् हो जुन सत्ता चीरस्थायी वा विद्यमान हुँदैन भने जीवात्मामा जीवको साथ रहने आत्मा— सत्य, शाश्वत् र अविनाशी छ । यसको कहिलै नाश हुँदैन, जो सदा विद्यमान छ जो शरीर सरह नाशवान् नहुने कारण आत्मा सत्य हो यसैले “ना भावो विद्यते सतः:” अर्थात् सत् अभाव न विद्यते, सत्को अभाव विद्यमान छैन मतलब सत्को सत्ता सदा रहन्छ । तत्त्वदर्शी विद्वान्‌हरूले यी दुवै सत् र असत्को तथ्यलाई स्पष्ट बुझे वा देखे । यसै सत्यलाई अभ स्पष्ट बुझाउनु हुँदै परमपिता परमात्मा शिव भगवानुवाचको २:१७ देखि २:३०सम्मका श्लोकहरू जुन अविनाशी सत्य, शाश्वत, नित्य, अनादि आत्मालाई नै आफू मान्न दिनुभएको ज्ञान जसलाई आफू मान्नाले नै मोक्ष, मुक्ति, जीवनमुक्ति पद तत्कालै प्राप्ति गर्न सकिन्छ । *

क्रमशः

पढ्नी थेष्ट, रत्ननगर, टाँडी
फोन नं : ९८४९१४२५२०

बाबासँग जाओ

जागौं जागौं जाने दिन भइसक्यो बेर नगरौं अबेला भइसक्यो ।

हामी सबै बाबाकै सन्तान संगै जान नगरौं आनकान ।

भयौं हामी बाबा भै समान आइसक्यो लौ लिन विमान ।

शुद्ध भयो अन्तर आत्मा लिन भनी आउनु भो परमात्मा ।

शरीर हाम्रो खोलमात्र रहेछ आत्मामात्र जाँदो पो रहेछ ।

अशरीरी भएर जानु छ शुद्ध बन्न साकाहार खानु छ ।

शुद्ध बन बाहिर भित्र श्रीमत माने भइहाल्छौ पवित्र ।

पायौ तिम्ले बाबाको वर्सा अरूलाई नि सुनाउनु यो चर्चा ।

आफूमात्र गएर के गर्नु सबलाई भन्नु बाबाकै भर पर्नु ।

अलंकार बुझ्दछौ आँ गर्दा जाने इच्छा गर्दैनन् नामर्द ।

जसको मनमा हुँदैन स्वार्थ उसैले नै गर्नु छ पुरुषार्थ ।

घर हाम्रो रहेछ परमधाम पावन बनौं बाबासँग सँगै जाओ ।

जागौं जागौं दिन आइसक्यो संकट हाम्रो निकट नै आइसक्यो ।

जाने दिन आइसक्यो आउनलाई बेर नगरौं ओम् शान्ति धाउनलाई ।

फेरिने छ मुखमा कान्ति भनौं सबै खुशीले ओम शान्ति । ।

वायुलेव मण्डारी, छोवपुर, चितवन

जीवन

जीवनै हो पुस्तक जीवनमै पढूँ जीवनै हो प्राप्ति जीवनमै अङ्गूँ ।

जीवनभन्दा प्रिय छैन कुनै अरू वस्तु जीवनै हो सत्ता जीवनमै चढूँ ।

जीवनै हो सुख जीवनै हो शान्ति जीवनको लक्ष्य जीवनमै बढूँ ।

जीवनको हारजित जीवनमै हुन्छ जीवनै हो युद्ध जीवनमै लडूँ । ।

कपिल अज्ञात, मरतपुर

जीवन मूल्य- (८) प्रेम

प्यार पाउन र प्यार गर्न कसलाई राम्रो नलागला । मनको स्वाभाविक चाहना हुन्छ प्रेम पाउने र प्रेम गर्ने । यस्तो किन हुन्छ भन्दा आत्माको स्वाभाविक वृत्ति वा नैसर्गिक आदत हो मतलब मानवको मूल शुद्ध वा श्रेष्ठ संस्कार हो । मानव होस् वा अरू कुनै प्राणी सबैलाई प्रेम राम्रो लागदछ । प्यार नमिल्ने हो भने जिउनु नै दुष्कर हुनजान्छ, किनकि यो जीवन-रस हो । तर खेद छ, आजको मानिसलाई सच्चा प्रेमको परिभाषा थाहा छैन । वासना वा स्वार्थपूर्तिलाई नै प्रेम सम्भन्धन् । वास्तवमा प्रेम हृदयबाट उत्पत्ति भएको शुद्ध भावना हो । जब हाम्रो ध्यान कसैको गुणतर्फ जान्छ भने त्यससँग मन मोहित हुन भाव पैदा हुन्छ । हृदयमा अफ्नोपनको जागदछ । गुण चाहे व्यक्ति, प्रकृति, पंछी वा जड वस्तु-वैभवमा होस्, गुणले गुणवानमा आफ्नोपनको महसुसतालाई जगाउँछ । यो नै आफ्नोपनको भाव वा भावना हो, प्रेम हो । बालकको अनजानपन र फूलको रंग-सुगंधबाट सहजे प्रेम पैदा हुन्छ । आफ्ना लागि त्याग गर्न सहज हुन्छ जो आफ्नो हो उसको अवगुण पनि भुलिन्छ । प्रेमीको उन्नतिप्रति सजगता त्यसलाई नमागिकन मदत दिइन्छ । उसको गरिन्छ । अर्थात् प्रेमबाट नै सच्चा विकास हुन्छ र जिन्दगी सदा बहार हुन जान्छ, तन मनमा खुशीका फूल फुल्दछन् । वास्तवमा यो जीवनको सर्वोत्तम शृंगार हो । साँचो प्रेमले क्षमा, सहनशीलता, दया, करुणा जस्ता महान् गुणहरूलाई जन्म दिन्छ । श्रीकृष्ण जस्तो देवात्मा हुन् वा येशु, मुहम्मदजस्ता धर्मात्मा, वा गौतम बुद्ध वा गान्धीजी जस्ता महात्मा, सबैले स्नेहको सन्देश दिएका छन् । मूल रूपमा आत्मा प्रेमस्वरूप हो परमपिता परमात्मा प्रेमको सागर । यसको अनुभव आत्मा स्वरूपमा स्थित भएर परमात्मासँग दिलको नाता जोडेपछि मात्र प्राप्त हुन्छ ।

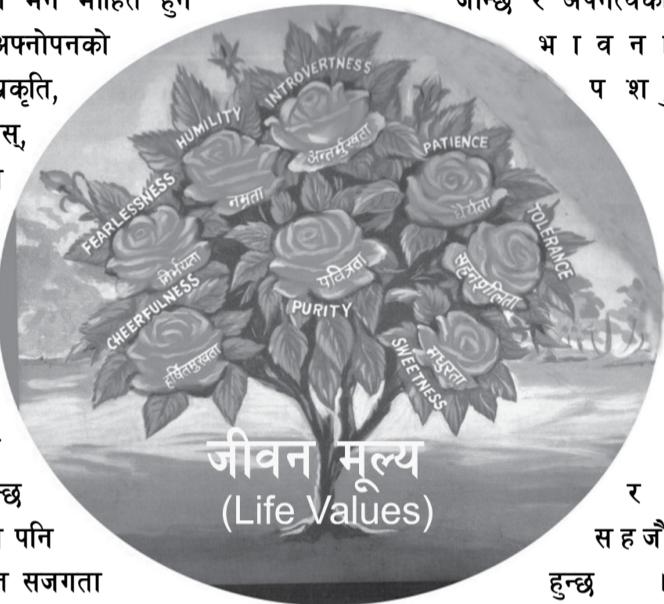
धनीराम सेठको सपनामा लक्ष्मी आएर भनिन्— सेठ जी तिम्रो जीवनमा जति पुण्य छ त्यो छिटै समाप्त हुन गइरहेको छ, यसैले म यहाँबाट छिटै जानेवाली छु । केही माग्नु छ भने मागिहाल । त्यतिखेर सेठले भने— देवी, परिवारसँग सोधेर बताउनेछु । अर्को दिन परिवार जनलाई जम्मा गरेर सेठले आफ्नो सपना सुनायो । त्यतिखेर हरेकले आ-आफ्ना माग राखे । ठूलो छोराले हीरा मोती माग्यो, अर्काले महल गाडी माग्यो, सेठनीले अखुट अन्न अनि एउटी बुहारीले अथाह धन मागिन् । अन्त्यमा कान्छी बुहारीले बुद्धिमत्तापूर्ण तरिकाले भनीन्— बाबा (ससुराज्य), लक्ष्मी जी गएपछि यी स्थूल धन धान्य वैभव पनि जानेछन्— त्यसैले माग्नु नै छ भने परिवारलाई बाँधिराखनका लागि प्रेम नै माग्नुहोला । बुहारीको विचार सेठलाई ठीक लाग्यो । अर्को रात सपनामा जब लक्ष्मी जी आईन् तब सेठले भने— देवी, यतिमात्र आशीर्वाद दिनुहोस्— मेरो परिवारमा सबैले एक अर्कालाई आदर गरून, एक अर्कामा विश्वास गरून, हरेक प्रेमको ढोरीमा बाँधिइरहोस् । देवी लक्ष्मी मुस्कुराउदै बोलिन्— त्यसो भएपछि त म पनि यर्ही नै बसिहाल्छ नि । अन्ततः धनको शक्तिमाथि प्रेमको शक्तिको विजय भयो । वास्तवमा स्नेहको शक्ति नै संसारमा सर्वश्रेष्ठ हुन्छ ।

साँचो प्रेम निःस्वार्थ हुन्छ । पाउन त प्रेम प्राणीहरूमा पनि पाइन्छ, जसलाई पशुप्रेम भनिन्छ । मानवको प्रेमलाई मानवीय प्रेम भनिन्छ । यसरी नै देवताहरूको प्रेमलाई दैवी प्रेम भनिन्छ । तर सर्वोच्च प्रेम त परमात्माको नै हो । किनकि पशु प्राणी वा मानव प्रेमको सदृ केही मागिन्छ भने दैवी प्रेमबाट पनि कर्मगतिको फल मिल्छ तर परमात्मामात्र प्रेमको सागर हुनुहुन्छ जो दिन त जानुहुन्छ साथै त्यसको साटो केही पनि माग्नुहुन्न, अपेक्षातीत हुनुहुन्छ । जसले ईश्वरसँग प्रेमको स्वाद चाखदछ उसलाई कसैबाट पनि प्रेम माग्ने आवश्यकता हुँदैन । अतः ईश्वरसँग प्रेम प्राप्त गर्दै जाओ र दुनियाँलाई प्रेम प्रदान गर्दै जीवनलाई सदाबहार बनाओ । *

ब्रह्माकुमार हेमन्त, शनिवाल, आबूरोड

सदा मर्यादामा चलिटह्यौ भने मर्यादा पुष्टितम बन्दै ।

परिस्थिति

एक जना डाक्टर छिटो छिटो गरेर हस्पिटलभित्र पढै थिए । उनलाई कुनै सिकिस्त बिरामीलाई उपचारार्थ बोलाइएको थियो । भित्र पस्नेबित्तिकै उसले देख्यो— जुन केटो विरामी भएको थियो उसका परिजन बडो अधैर्यसँग परिखरहेका थिए । डाक्टरलाई देखेबित्तिकै बालकको बुवाले सोधे— तपाईंहरू आफ्नो छ्युटी किन राम्रोसँग गर्नुहुन्न, तपाईंले किन यति ढिलो गर्नुभएको ? यदि मेरो छोरोलाई केही भयो भने यसको जिम्मेवार तपाईं हुनुपर्द्ध.... । डाक्टरले विनम्रतापूर्वक भने— आइ एम सरी (मलाई माफ गर्नुहोला), म हस्पिटलमा थिइनँ, र कल भएपछि जति हुनसक्थ्यो त्यति छिटो आएँ ।

कृपया अब तपाईंहरू शान्त हुनुहोस् ताकि म उपचार गर्न सकौ.... । शान्त हुनुहोस् !!!, केटाको बुवा आक्रोसित भए, के यस समयमा यदि तपाईंको छोरो हुने हो भने तपाईं शान्त रहनसक्नुहुन्थ्यो ?

यदि कसैको लापरवाहीका कारणले तपाईंको छोरो मन्यो भने तपाईं के गर्नुहुन्छ ? केटाका बुवा बोलिरहेका थिए । भगवान्ले चाहनुभयो भने बचाउनुहुन्छ, तपाईंहरू शुभभावना दिनुहोस्, म उपचारका लागि गएँ भन्दै डाक्टर अपरेसन थिएटरतर्फ लागे । बाहिरपटि केटाको बुवा भुत-भताइरहेका थिए । सल्लाह दिनु सजिलो हुन्छ, जसलाई आइपर्द्ध उसैलाई मात्र थाहा हुन्छ । लगभग डेढ घण्टापछि डाक्टर बाहिर निस्किए र मुस्कुराउदै भने— भगवान्लाई धन्यवाद, अब तपाईंको छोरा खतराबाट मुक्त छ । यो सुनेबित्तिकै केटाका आफन्त जन खुशीले रमाउन थाले । उनीहरू डाक्टरलाई सोधन थाले— ऊ कहिले ठीक हुन्छ ? उसको डिस्चार्ज कहिले हुन्छ ... ? तर डाक्टर जुन गतिले आएका थिए त्यही गतिमा वापस गए । सबै प्रश्नहरूको जवाफ नर्ससँग सोधनुहोस् भन्दै आफ्नो बाटो लागे । यो डाक्टर यति घमन्डी किन ? यसलाई केको हतार जो कि हाम्रो प्रश्नको उत्तर पनि दिन भ्याउदैन । केटाको बुवाले नर्ससँग सोध्यो । नर्सले रुनमात्रै नसक्वै मन दरो बनाउदै भनिन्— आज बिहानै डाक्टर साहबको छोरा एउटा भयानक एक्सिडेन्टमा परी उसको मृत्यु भयो । जब हामीले फोन गर्याँ त्यतिबेला डाक्टर साहब उसको अन्तिम संस्कार गर्न जानुभएको थियो । अहिले बिचरा तपाईंको छोरोको ज्यान बचाउन आउनुभएको थियो, अन्तिम संस्कार पूरा गर्नका लागि फेरि जाई दुनुहुन्छ । यति सुनेपछि केटाका परिजन एवं पितालाई आफ्नो गल्तीको महसुस भयो ।

भावार्थ: कुनै बेला कुनै परिस्थितिको बारेमा पूरा नजानिकै प्रतिक्रिया गर्दछौं । अब हामी आफैमाथि संयम राखौं, कुनै पनि कुरालाई स्पष्ट नबुझेसम्म प्रतिक्रिया दिई नहालौं । नत्र अनजानमै उसैको नोक्सान गरिरहेका हुन्छौं जो हामै भलोको मरिमेटदछ । *

स्रोत : फेसबुक, लाई सुप्रिया

सफल व्यक्तिहरू सपनाका साथमा सुत्खन्, प्रतिबद्धतासँग उठ्छन्, र लक्ष्यतर्फ उन्मुख हुन्छन् ।

गतांकको क्रमांक

पूर्णविराम

११. सेकेण्डमा व्यर्थ सोचन, व्यर्थ देखन, व्यर्थ बोलन र व्यर्थ गर्नबाट आफू (स्व) लाई पूर्णविराम लगाएर परिवर्तन गर्नु । सुखको अनुभूति गर्नमा यही कमजोरीले नै अन्तर ल्याउँदछ, शक्तिस्वरूप बन्नमा वा बाबा समान बन्नमा विघ्न स्वरूप बन्दू भन्ने कुरा थाहा पनि छ, फेरि पनि के हुन्छ त ? स्वयं आफूलाई परिवर्तन गर्न सक्दैनै, पूर्णविराम लगाउन सक्दैनै । अर्थ विराम (,) लगाई दिन्छौं वा अरूलाई हेरेर आश्चर्यको निशानी लगाइदिन्छौं कि यस्तो पनि हुन्छ र ? यस्तो हुनु पर्ने हो र ? जस्ता प्रश्नात्मक चिन्हहरूको लाइन नै लगाइदिन्छौं, “किन” को क्यूँ लगाइ दिन्छौं ।

पवित्रताको अर्थ नै हो- सदा संकल्प, बोल, कर्म, सम्बन्ध र सम्पर्कमा तीन बिन्दुको महत्त्व हर समय धारणा गर्नु । कुनै पनि यस्तो परिस्थिति आएमा सेकेण्डमा फुलस्टाप लगाउनलाई स्वयं आफूलाई अघि सार्नु- मैले नै गर्नु छ । यसरी आफूलाई अघि सार्दा तीन प्रकारका शुभकामना प्राप्त हुन्छन् । पहिलो त आफूलाई स्वयम् आफै शुभकामना प्राप्त हुन्छ, खुशी प्राप्त हुन्छ । दोश्रो बाबाद्वारा शुभ आशीष प्राप्त हुन्छ । अनि तेश्रो जिति पनि ब्राह्मण परिवारका श्रेष्ठ आत्माहरू छन् उनीहरूद्वारा पनि शुभकामना प्राप्त हुन्छ । तब (जीउदै मनले) मरियो कि पाइयो ? पाइयो हैन त ? अतः पूर्णविराम लगाउने पुरुषार्थलाई कन्ट्रोलिंग पावरद्वारा परिवर्तन शक्तिलाई तीव्र गतिले अगाडि बढाऊ । यस्तो त भई हाल्छ नी .. यस्तो त हुनु नै छ नि जस्ता हेल्चकन्याईको संकल्प गरेर बिचैमा नअल्मलिनु । हेल्चकन्याईलाई परिवर्तन गरेर सावधान (एलर्ट) होऊ ।

१२. जसलाई बिन्दु लगाउन आउँछ, उसले बाबा पनि बिन्दुस्वरूप हुनुहुन्छ भनेर बाबालाई कहिल्यै पनि बिसैन । स्वयं आफू आत्मा पनि बिन्दु नै हो । अतः उसलाई सबै कुरा याद रहन्छ । पूर्ण विराम (,), क्वेश्चन मार्क (?), आश्चर्यको मात्रा (!) या कमा (; अल्प विराम) आदि लगाउदैन, पूर्ण विराम (फुल स्टाप .) लगाउँछ । फुल स्टापको मात्रा लगाउन सजिलो छ, हैन त ?

कुनै पनि काममा सान्है नै व्यस्त छ, मन बुद्धि कर्मको सम्बन्धमा संलग्न भइरहेको छ, बन्धनमा हैन कि सम्बन्धमा, तर निर्देशन प्राप्त भएको छ पूर्ण विराम लगाउने । कर्मको संकल्प चल्दै रहन्छ भनेर पूर्ण विराम लगाउन भयो त ? यो गर्नु छ, यो गर्नु हुँदैन, यो यस्तो छ, यो त्यस्तो छ यस्तो अभ्यास एक सेकेण्ड कै लागि किन नहोस् तर अभ्यास गर्दै जाऊ । किनकि अन्तिम प्रमाणपत्र एक सेकेण्डमा फूल स्टाप (पूर्ण विराम .) लगाउन सकेमा मात्रै प्राप्त हुन्छ ।

यस्तो अभ्यास स्वयं आफूले नै गर्नु । अरू कसैलाई गराइ रहनु जरुरी छैन । किनकि नयाँ वा पुराना सबैले यो विधि जानेकै छन् । धेरै समयसम्म अभ्यास गर्नु आवश्यक छ । त्यही बेला बिन्दु लगाई दिझाल्ल्यु नि भनेर नसोचे हुन्छ । किनकि त्यतिखेर सेकेण्डमा बिन्दु लगाउनै सकिन्न, यो कुरा पहिल्यै जाने हुन्छ । त्यतिखेर (अन्तिम बेलामा) समय अनुसार गरि हाल्ल्यु नि नभन । किनकि त्यतिखेर हुनै सक्दैन । धेरै लामो समयसम्म अभ्यास गर्नाले नै अन्तिम समयमा काम लाग्छ । यस्तै अभ्यास गर्नेहरू मात्र पास विद् अनर हुन सक्छन् । यही नै अन्तिम कर्मतीत अवस्था हो ।

१३. मानिसहरू धनवान् बन्नको लागि कति धेरै मेहनत गर्न्छन्, अनि तिमीहरू कति सजिलैसंग मालामाल बन्न सक्छौ । विधि त थाहा छ नि ? सिर्फ सानो बिन्दु (पूर्ण विराम .) लगाउनु छ, बस । थोप्ला लगायो, कमाई भयो । आत्मा पनि बिन्दु, बाबा पनि बिन्दु र ड्रामामा पनि पूर्ण विराम लगाउनु, त्यो पनि बिन्दु नै हो । त्यसैले यी तिनै बिन्दुहरूलाई सधै उपयोग गर । *

सकारात्मक.....

स्वर्णिम सुख प्राप्त गर्न सक्दैछौं । कोही मानिस अथाह महत्त्वाकांक्षी र प्रतिस्पर्धी स्वभावका हुन्छन् । उनीहरू केही न केही पाउन यति तीव्र इच्छाले सताइएका हुन्छन् कि उनीहरू आफ्नो सम्बन्ध सम्पर्कद्वारा पनि युद्ध गरिरहन्छन् । उचित अनुचित मनोकामनाहरू पूरा गर्नका लागि कर्म काण्डद्वारा देवी देवताहरूको महिमामात्र गरिरहन्छन् ।

तर आत्मा सोधनद्वारा नै सर्वोच्च उचाइलाई छुन सकिन्छ । उनीहरूको गलत मार्गमा थोरै पनि बाधा आयो भने एकदम अलमलिन थाल्दछन् । आफ्नो वर्चस्व नगुमोस् भन्ने डरले सधै आशंकित रहेर आन्तरिक आत्म विस्वास जमा गर्न सक्दैन् । उनीहरूको अणुवंशिकतालाई त बदलन सकिदैन तर स्वयंमा परिवर्तन ल्याउन सकिन्छ । हाम्रै आकांक्षा-अपेक्षाका अनेक ताँतीहरू परिस्थितिको कारण बन्न सक्छन् । हर मौकामा वाह वाह ! लुट्ने र प्यार सराहना पाउने प्यासको सीधा असर हाम्रो सोच, बोली र कर्ममा पर्दछ ।

आत्मविस्वास र प्रेम बढाउनाले विवादमा पनि अघि बढ्ने हाम्रो क्षमतामा विकास हुन्छ । विवाह हुँदा, पदोन्नति हुँदा हामी खुशीको अनुभव गर्दछौं जबकि प्रियजनको मृत्यु हुँदा, जागिर छुट्दा जीवनलाई भट्का आइपर्छ, यस्तो अनुभव हुन्छ । यस्ता परिस्थितिहरूले हामीलाई क्रियाशील हुनका लागि उत्साहित हुने प्रेरणा दिइरहन्छन् । परिस्थितिबाट मुक्ति पाउनका लागि चिन्तित रहनेहरूको जीवन नै बेहाल हुनजान्छ । परिस्थिति आउँदाचिन्तित भएर, कमजोर हुँदा अनेक रोगहरू हाम्रा अतिथी बन्न थाल्दछन् । समस्याहरूमा पनि सक्रिय र कर्मठ जीवन जिउनेहरूले सफलताको सिंडीलाई खिचेर समीप ल्याउँदछन् । भावुक मानिसहरू भड्किङरहने भएकाले भगडालु बनेर घृणाको पात्र बन्दछन् । यसै कारण उनीहरूलाई प्रेम वा आपनोपनको सहारा मिल्दैन, जसकारण उल्भनमा परेर साना-साना कुरामा अलमलिङरहन्छन् । आत्मा विस्वासको कमी भएपछि सम्बन्धमा अनिश्चितता भलिक्न्छ । पूर्ण क्षमता प्रदर्शित गर्न नसकेका कारण नकारात्मक वृत्ति बन्दछ । टाल्ने स्वभाव भएकाहरूले कुनै पनि काम सुचारु ढंगले नगरिकन सदा सत्य सावित गर्ने धुनमा व्यस्त रहन्छन् । विषय परिस्थितिमा सदा स्वस्थ-सन्तुष्ट-संमृद्ध रहनु नै उच्च व्यक्तिको पहिचान हो । त्यसैले आउनुहोस् नकारात्मक जीवनबाट सकारात्मक जीवनतर्फ लागौ । *

नकारात्मक विचारबाट मुक्ति

हर सेकेन्ड जीवन ऊर्जा हाम्रो सामु आइरहेको हुन्छ । प्रायः जसो आफ्नै रुममा भएका मान्छेहरूबाट आउँछ । धेरैजसो ऊर्जा सकारात्मक हुँदैनन् । त्यसैले नकारात्मक परिस्थितिलाई खेलाउन गाहो हुन्छ, चाहे यो कसैको दृष्टिकोण होस्, चाहे उसको पीडादायी प्रतिक्रिया । यस्तै आजको दुनियाँको आतंक, हिंसा वा अन्योल । यसका लागि मुख्यगरी तीनवटा नियम छन् । पहिलो- त्यसतर्फ ध्यानै नदिनुहोस्, भावनात्मक स्पन्ज (पानी सोस्ने वस्तु) नबन्नुहोस् । दोस्रो- पछि फर्किएर नहर्नुहोस्, नत्र भावनात्मक लेनदेन सुरु हुनथाल्छ, जुन लामो समयसम्म चल्न सक्छ । तेस्रो- बुद्धिमान् बन्नुहोस्- हटाइदिनुहोस् । यदि दृश्य भयानक लाग्दो छ, अप्रिय छ भने पनि कहीं कतै फाइदा लिएर आएको हुन सक्छ । यदि दुई व्यक्ति एकापसमा आ-आफ्ना विचारका कारण छलफल गर्दैछन्, हिंसाको अवस्थामा नै पुरन लागेका छन् भने पनि कुनै एकको पक्ष लिइ नहाल्नुहोस् । बरु समाधान तर्फ लाग्नुहोस्, भएन भने पछि हट्नुहोस् । कसैले तपाइलाई घृणा गर्छ भने उसको अस्तित्वलाई स्वीकार गर्नुहोस् र प्रेमका किरणहरू उसतर्फ प्रवाह गर्नुहोस् । समय बित्तै जान्छ, धैर्य गर्न सकियो भने, यसले अन्धकारमा उज्यालो आउनेछ, कैयौं गुणा बढी भएर तपाईंसमक्ष फर्किनेछ । मात्र धैर्य गर्नुहोस् । दिनुहोस्, दिइरहनुहोस् ।

नैकाप. काठमाण्डौ : आध्यात्मिक प्रवचन कार्यक्रमको उद्घाटन गर्नुहुँदै माननीय सभासद् श्रीमती अष्टलक्ष्मी शाक्य, सह-सचिव गोपाल प्रसाद रिजाल एवं ब्रह्माकुमारी पुष्पा ।

धरान : राजयोग मेडिटेशन शिविर समुद्घाटन कार्यक्रममा एस.एस.पी. पवन प्रसाद खरेललाई ईश्वरीय उपहार प्रदान गर्नुहुँदै ब्र.कु. नानी मैया, साथमा ब्र.कु. गीता दिदी, प्रशिक्षक ब्र.कु. राजु घले तथा अन्य ।

धरान : राजयोग शिविरमा उपस्थित सम्पूर्ण महानुभवहरूलाई स्वागत गर्नुहुँदै ब्रह्माकुमारी नानी मैयाँ, मञ्चमा मान्यजनहरू ।

भरतपुर सुधारगृह : ब्रह्माकुमारी गीतापाठशालाको बोर्ड अनावरण पश्चात् जेलर कमल प्र. काफ्ले, ब्र.कु. लक्ष्मी दिदी, ब्र.कु. अमिका, ब्र.कु. गंगा, समाजसेवी बाबुराम दवाडी, ब्र.कु. अर्जुन, ब्र.कु. राजु तथा अन्य ।

सिनर्जी युफू.यु.म. भइतपुट तथा ब्रह्माकुमारी दायित्वात् दायित्वात् नारायणगढको संयुक्त प्रस्तुतिमा 'मूल्य जागृति' मंगलबाट बिहान ५:१५ बजे सिनर्जी युफू.यु.म. १९.६.२०२० प्रसारण भइतपुटको कुटा सहर्ष जानकारी गराउँदैछौं ।

-ज्ञानज्योति परिवार

गजुरी, धादिङ : जिल्ला अदालतका माननीय न्यायाधीश मुकुन्द प्रसाद शर्मालाई ईश्वरीय उपहार प्रदान गर्नुहुँदै ब्रह्माकुमारी जमुना साथमा ब्रह्माकुमारी सीता ।

गजुरी : भारतीय राज दूतावासका डी.एम.सी. महामहिम विनय कुमारलाई ईश्वरीय उपहार प्रदान गर्नुहुँदै ब्रह्माकुमारी जमुना साथमा ब्रह्माकुमारी जया ।

भोजाड. भरतपुर : उप-सेवाकेन्द्रको बोर्ड अनावरण गर्नुहुँदै योजना अधिकृत भरत कुमार थापा, ब्रह्माकुमारी लक्ष्मी दिदी, ब्रह्माकुमारी गंगा, ब्रह्माकुमारी सुशीला तथा अन्य ।

सिमरा, बारा : आध्यात्मिक ज्ञान चर्चापश्चात् समूह चित्रमा रेडियो सिमरा साहित्य सरोवर कार्यक्रम संचालक रामप्रसाद पोख्रेल, ब्रह्माकुमारी मधु तथा अन्य ।

लामीटार. हेटौडा : भवन शिलान्यास कार्यक्रमको उद्घाटन गर्नुहुँदै वरिष्ठ समाजसेवी गोविन्द खतिवडा, ब्र.कु. सुशीला दिदी तथा अन्य ।

समर्पणको नियम

तपाईंको मनले निरन्तर जे र जसका बारेमा सोच्दछ वा जसप्रति तपाईंको मन समर्पित भएको छ तपाईं त्यही चीज वा व्यक्तिजस्तै बन्दै जानुहुन्छ । यो कुरा हामी बच्चाहरूमा देखन सक्छौं- जब उनीहरूले आफ्नो मनलाई कुनै टी.भी.मा देखिएको कलाकारमा एकाग्र गर्दछन्, तब उनीहरू त्यही कलाकार जस्तो व्यवहार गर्न थाल्दछन् ।

अध्यात्मले यस्तै प्रश्नहरूको उत्तर दिन्दै- म को हुँ ? परमत्मा को हुनुहुन्छ ? मेरो उहाँसँगको सम्बन्ध के हो ? म कहाँबाट आएको हुँ ? म कहाँ गइरहेको छु ? मेरो अस्तित्वको औचित्य के हो ? वर्तमान समयको महत्त्व के हो ? वर्तमान समयमा परमात्माले कसरी म आत्मालाई सशक्त गर्नुहुन्छ ?

यी सबै प्रश्नहरूको उत्तरले हामीलाई हाम्रो मन परमात्मामा अर्पण गर्नमा लक्ष्यत गर्दछ, अर्पण हुनका लागि यो नै सर्वोच्च सत्ता हो । जब हामी यसरी अर्पण हुन्छौं बिस्तारै हामी उहाँको ज्ञान, गुण र शक्तिले रङ्गिन जान्छौं ।

प्रापक :

संस्कारक : निर्देशक ब्रह्माकुमारी दायित्वात्
सम्पादक : ब्रह्माकुमार विषयदाय लिङ्गेल
भवन, नारायणगढ, चितवन | फोन: ०१६-१२०५४७, E-mail: gyanjyoti.monthly@gmail.com, Website: www.bkchitwan.org,

सत्त्वाहकाट : ब्रह्माकुमार दामसिंह उेट
संस्कारक : ब्रह्माकुमार भागवत नेपाल
प्रकाशक : ब्रह्माकुमारी दायित्वात् दायित्वात्

मलिट ग्राफिक प्रा. लि., बापल, काठमाण्डौ

www.brahmakumaris.com